

Arrest

nr. 66 134 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HENDRICKX loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en van Arabische origine te zijn. U zou een soennitische moslim zijn en afkomstig van Bagdad. U verklaarde tot 2002 naar school te zijn gegaan. U werkte nadien in tijdelijke jobs. Na de val, verklaarde u van 2005 tot 2007 werkzaam te zijn geweest voor een Libanese firma die voor de Amerikaanse troepen aannemingswerken verrichtten. In 2007 vertrok de firma uit Irak waardoor u zonder werk kwam te zitten. In oktober 2007 solliciteerde u daarom bij het Irakese leger in Basra, meer bepaald in Safwan. Een foutief genoteerde geboortedatum wekte echter argwaan op bij de autoriteiten. U verklaarde dat men bij nazicht van uw geboortedatum zich vragen begonnen te stellen over uw activiteiten en verblijfplaats in de periode 2005 -2007. U durfde niet kenbaar te maken dat u in deze periode voor een Libanese firma had gewerkt in Bagdad die samenwerkte met de Amerikaanse troepen. Het feit dat u zou behoren tot de bekende soennitische

stam al Saadun, maakte de verdenking als zou u tot de Mujahedin behoren, naar eigen zeggen compleet. U werd gearresteerd door de Irakese autoriteiten op 27 maart 2008 en vastgehouden in de gevangenis van Safwan. Gedurende uw opsluiting zou u meerdere malen zijn verhoord over uw lidmaatschap bij jihadistische organisaties. Eind oktober van datzelfde jaar werd u vrijgelaten zonder dat er sprake was van een officiële aanklacht. Na uw vrijlating startte u in maart 2009 een parfumwinkel op in Karrada die evenwel niet rendabel bleek waardoor u deze besloot te sluiten in maart 2010. In die periode na uw vrijlating vernam u tevens van uw vader die woonachtig was in Safwan, dat u 3 oproepen had gekregen om u terug aan te melden bij de autoriteiten van Safwan. Eveneens bezocht de politie van Safwan uw vader meermaals. Om zichzelf te sparen, zo verklaarde u, gaf hij uiteindelijk uw adres in Bagdad door. In juli 2010 werd uw woonst bezocht door de politie van Karrada. U verklaarde op dat moment niet thuis aanwezig te zijn geweest. Er werd een huiszoeking verricht en men deelde aan uw moeder mee dat u zich zou moeten aandienen bij de politie van Karrada. Hierop besloot u dat ook Bagdad niet langer veilig was en dat u bijgevolg niet in Irak kon blijven. Op 25 juli 2010 verliet u Bagdad om via Noord-Irak en Turkije uiteindelijk op 7 september in België aan te komen en de daaropvolgende dag asiel aan te vragen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart, de originele identiteitskaart van uw echtgenote en kinderen, een kopie van de identiteitskaart van uw ouders, een werkbadge van de W&M- Group, een originele huwelijksakte, originele aanmeldingsdocumenten bij het Irakese leger, een originele badge van het Irakese leger als bewijs slagen testen, een origineel document van de politie van Safwan waarin uw arrestatie en vrijlating worden bevestigd, een kopie van de identiteitskaart van uw ouders en tenslotte een kopie van de overlijdensakte van uw vader.

B. Motivering

Na uw gehoor bij het Commissariaat –Generaal is vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst overtuigt u niet voor wat betreft de redenen waarom u zou worden vervolgd door de Irakese autoriteiten. U verklaarde dat naar aanleiding van een foutief geregistreerde geboortedatum bij uw aanstelling in het Irakese leger, de Irakese autoriteiten een onderzoek naar uw verblijfplaats zouden hebben ingesteld. Omdat u op hun vraag niet kon aantonen dat u de laatste twee jaar in Safwan woonachtig zou zijn geweest, zouden de Irakese autoriteiten u ervan hebben verdacht betrokken te zijn geweest bij mujahedin gerelateerde activiteiten. Deze verdachtmaking kwam volgens u bovenal voort uit het feit dat u zou behoren tot de bekende soennitische al Saadun stam die in het verleden heel wat Baathisten onder zijn gelederen heeft gehad (zie gehoorverslag CGVS, p.13-14 en 19). U slaagde er echter niet in uit te leggen waarom u moest aantonen dat u precies in de periode 2005-2007 in Safwan woonachtig was. Wanneer u tijdens het gehoor verschillende malen werd gevraagd naar de logica van dit verzoek vanwege de Iraakse autoriteiten, ontweek u de vraag of gaf u onduidelijke antwoorden. Zo antwoordde u dat er een probleem was omdat u niet kon bewijzen waar u die twee jaar precies geweest was (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Verderop in het gehoor verklaarde u dat u behoorde tot een clan die zeer gehaat was in het zuiden (zie gehoorverslag CGVS, p.19). En tenslotte antwoordde u op deze vraag dat het logisch was dat ze u ervan verdachten samen te werken met de mujahedin of met de Amerikanen (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Deze antwoorden zijn niet alleen weinig coherent, ze verklaren bovendien niet waarom de Irakese autoriteiten u in verdenking stelden omdat u niet kon aantonen in de periode 2005-2007 in Safwan te hebben verbleven.

In verband met uw verklaringen dat uw lidmaatschap van de soennitische al Saadun stam argwaan werkte bij de Zuid-Irakese autoriteiten, dient het volgende te worden opgemerkt. Ofschoon u stelde te behoren tot de soennitische al Saadun stam, staat op uw identiteitskaart als familienaam "al Mantafki" aangeduid. Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u dat al Saadun de hoofdclan is en dat al Mantafki een subclan van de al Saadun stam zou zijn. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt weliswaar dat de al Saadun stam het leiderschap van de al Muntafiq stam bekleden en de soennitische strekking binnen de islam volgen. De overige leden van de al Muntafiq stam zouden echter met name sjiietisch zijn. Gezien deze vaststelling is het weinig geloofwaardig dat u door de autoriteiten automatisch tot de al Saadun stam en als soennitisch zou worden gecatalogeerd, temeer daar op uw identiteitskaart enkel al Mantafki staat vermeld. U legde daarenboven geen enkel bewijs voor dat u effectief tot de al Saadun stam zou behoren, hoewel dit gegeven een cruciaal element van uw asielrelaas betreft. Dit tast de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten aan.

In ditzelfde verband dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde te worden vervolgd door de autoriteiten in Zuid-Irak, maar dit belette u niet om in 2009 terug te keren naar Safwan om er een nieuwe identiteitskaart af te halen (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Het feit dat u zich vrijwillig heeft gewend tot de autoriteiten, ondermijnt de door u vooropgestelde vrees door hen te worden vervolgd. Dit gegeven

schraagt de constatering dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u vooropgestelde vervolgingsfeiten in Safwan.

Eveneens kan worden opgemerkt dat in de loop van uw asielprocedure, uw verklaringen interne tegenstrijdigheden aan het licht brengen, waardoor uw geloofwaardigheid verder in het gedrang komt. Wanneer u werd gevraagd waarom uw afkomst problematisch werd nadat u al officieel was gerekruteerd voor het leger, verklaarde u dat er slechts sprake was van een kandidaatstelling (zie gehoorverslag CGVS, p.20). Nochtans verklaarde u eerder in het gehoor dat u alle testen had doorstaan en dat u daadwerkelijk werd aangesteld in het leger (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Verder verklaarde u in oktober 2007 bij het leger gesolliciteerd te hebben, terwijl uit de door u neergelegde documenten blijkt, dat reeds in augustus 2007 de beslissing werd genomen om u aan te werven (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en p.10). Deze incoherenties geven een verdere negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid. Meer in het bijzonder rijzen er twijfels over uw verklaringen als zou u voor het leger hebben gesolliciteerd.

Bovenstaande argumenten in acht nemend, bent u er dan ook niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken. Evenmin heeft u op basis van uw verklaringen overtuigd dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 (VW).

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, kan een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit Centraal-Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c Vw. toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Irakees toegekend.

Met betrekking tot de inschatting of u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4 § 2 c VW, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u niet in Zuid – Irak kunt verblijven. Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u een zekere kennis over Bagdad heeft, maar hieruit kan niet zondermeer worden afgeleid dat u er ook daadwerkelijk van afkomstig bent of er langdurig heeft verbleven. Zo gaf u een vage uitleg over de religieuze samenstelling van de wijk Karada waar u toch verklaarde uw hele leven woonachtig te zijn geweest. U verklaarde dat er vroeger joden, christenen en moslims woonden. Wanneer u werd gevraagd hoe thans de onderlinge verhouding tussen moslims in de wijk liggen, verklaarde u dat dit moeilijk is om aan te geven omdat het onderscheid tussen sjiieten en soennieten vroeger niet werd gemaakt. U gaf uiteindelijk wel aan dat sommige soennieten de wijk hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Deze uitleg is als opmerkelijk vaag en weinig doorleefd te kwalificeren voor iemand die verklaarde zijn hele leven in Karada te hebben gewoond en die als soenniet na 2003 tot een minderheid is gaan behoren in zijn eigen wijk. In het verlengde hiervan is het eveneens opmerkelijk dat u niet correct kon aangeven welke militia's er in uw wijk actief waren. U benoemde het Jays al Mahdi (Mahdi leger) en al Fadhila. Het is echter opmerkelijk dat u naliet de Islamitische Hoge Raad van Irak (ISCI) te vermelden die in Karada zijn bastion heeft. Daarenboven is het merkwaardig dat u verklaarde dat al Fadhila actief zou zijn in Karada (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en dat is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat deze partij hoofdzakelijk in Zuid – Irak, voornamelijk in Basra actief is. Wat verder twijfel doet rijzen over uw afkomst uit Bagdad is het feit dat u geen enkel begin van bewijs kan voorleggen die uw beweerde afkomst uit Bagdad aantoont. Zo zijn uw identiteitsdocumenten, die van uw echtgenote en die van jullie kinderen alsook uw huwelijksakte opgemaakt te Safwan. Hoewel u een zekere kennis heeft over Bagdad, is het aannemelijk dat u deze heeft opgedaan tijdens uw tijdelijke tewerkstelling voor de W&M group in Bagdad in de periode 2005-2007. Er zijn immers geen redenen om te twijfelen aan deze tewerkstelling. Wat er ook van zij, uit uw verklaringen blijkt dat u in Zuid - Irak sterke familiale banden heeft. Zo zijn uw halfbroer en halfzus woonachtig in Safwan, evenals uw hele schoonfamilie met wie u een goed contact heeft en bij wie u regelmatig verblijft (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Voorts zijn er geen redenen om aan te nemen dat het voor u onmogelijk zou zijn om er te werken of te verblijven, temeer daar er geen geloof kan worden gehecht aan de door u vooropgestelde vervolgingsfeiten in Safwan.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB inzake "Irak - Actuele veiligheidssituatie in Centraal en Zuid-IRAK" dd. 20 december 2010). De daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende (ogenblik waarop een akkoord werd bereikt tussen het Mehdi-leger en de Iraakse overheid), bleef doorgaan in 2009. In 2010 was het aantal veiligheidsincidenten over heel het Iraakse grondgebied in de periode vlak voor de verkiezingen op haar

laagste peil sinds vijf jaar en dit ondanks de verhoogde politieke spanning en een aantal belangrijke bomaanslagen onder andere in Bagdad in de aanloop naar de parlementsverkiezingen van maart. Na de verkiezingen zorgde de politieke impasse wel voor grotere onzekerheid en is het geweld vooral in de hoofdstad Bagdad en omgeving gestegen.

Het geweld in Irak neemt verschillende vormen aan. Het geweld werd in 2009 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard. Een tweede type van geweld dat heel vaak voorkomt zijn beschietingen ('drive-by-shootings', schietpartijen tussen rivaliserende groepen of tussen troepen/politie en opstandelingen). Daarnaast komen ook kidnapping, mortier- en raketaanvallen en de vernietiging van infrastructuur regelmatig voor. De algemene veiligheidssituatie is verbeterd, maar de geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal erg verschillend. In de vijf Centraal-Iraakse provincies blijft de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch. In de zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag.

De situatie in de zuidelijke gebieden van Irak, waarvan Safwan deel uitmaakt, is relatief stabiel. In 2008 vonden daar geen noemenswaardige incidenten plaats. In het Zuiden is het aantal burgerslachtoffers sinds midden 2008 erg gedaald. Ondanks de verbeterde veiligheidssituatie doen sjiitische militante groepen in het Zuiden wel een poging om hun netwerken er terug op te bouwen, wat blijkt uit aanslagen die er nog in beperkte mate plaatsvinden. Er zijn echter geen berichten dat het aantal aanslagen opmerkelijk zou zijn gestegen in het Zuiden van Irak sinds januari 2010. Wel werden er op 10 mei 2010 vermoedelijk door Al Qaeda een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarvan enkele aanslagen in het Zuiden die gericht waren op sjiitische burgers. Toch hebben de terreurgroepen die verantwoordelijk zijn voor deze aanslagen veel minder slagkracht dan in het verleden en kan de globale veiligheidssituatie in het zuiden nog steeds als relatief stabiel worden omschreven.

Ook UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies. UNHCR riep toen rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies doch adviseerde voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis (zie UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers van april 2009, p.18 – p.21). Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat zij actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U verblijft in Safwan in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie relatief kalm is. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Safwan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Safwan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten, wijzigen voorgaande appreciatie niet. Uw identiteitskaart, deze van uw echtgenote, kinderen en ouders als ook uw huwelijksakte en overlijdensakte van uw vader, bevestigen uw persoonsgegevens en die van uw familieleden. Deze gegevens staan hier evenwel niet ter discussie, maar bestendigen wel de twijfel die er bestaat omtrent uw herkomst uit Bagdad. Voor wat betreft uw werkbadge voor de W&M group dient opgemerkt dat uw werkzaamheden voor dit bedrijf hier evenmin ter discussie staan. Voor wat betreft uw aanwervingdocumenten, uw legerbadge van het leger als ook het vrijlatingattest van de politie van Ashar, kan worden gesteld dat deze documenten slechts bewijskrachtig zijn indien ze kaderen binnen een geloofwaardig relaas. Uit bovenstaande blijkt dat dit in casu geenszins het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij citeert artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, herhaalt de aangevoerde feiten en stelt dat hij onmogelijk kan bewijzen dat de autoriteiten hem in verdenking stelden omdat hij niet kon aantonen dat hij van 2005 tot 2007 in Safwan heeft verbleven.

Verzoeker licht toe dat hij alle testen had doorstaan een daadwerkelijk was aangesteld in het leger. *“Hij werd aangesteld in het leger, maar hij werd niet aangesloten”*.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Luidens verzoekers verklaringen tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) zou het feit dat hij in 2007 in het kader van zijn aanstelling in het leger zijn geboortedatum wilde corrigeren doch vervolgens, wanneer men hiernaar vroeg, niet kon bewijzen waar hij de voorbije twee jaar was geweest, de directe aanleiding hebben gevormd voor zijn arrestatie en de hierop volgende problemen met de autoriteiten. Verzoeker zou blijkens zijn verklaringen bij het CGVS hebben gesolliciteerd bij het leger in oktober 2007. Slechts nadat hij zou zijn gearresteerd in maart 2008 en acht maanden zou zijn vastgehouden, zou hij een winkel voor parfum hebben geopend, en dit in maart of april 2009 (administratief dossier, stuk 3, p.9-10, 14, 19). De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde asielaanvraag wordt op fundamentele wijze ondergraven doordat hij van een sollicitatie in het leger in 2007 in de vragenlijst nergens ook maar enige melding maakte. In de vragenlijst stelde hij integendeel omtrent zijn activiteiten nadat de Libanese firma waar hij voor werkte in 2007 vertrok uit Irak: *“Eind 2007 heb ik zelf een kleine winkel geopend voor parfum in de markt van Karada. Dit deed ik tot 2008, toen werd ik gearresteerd”* (administratief dossier, stuk 8, p.1). Bij confrontatie met deze vaststellingen kwam verzoeker niet verder dan een loutere ontkenning van zijn eerdere verklaringen in de vragenlijst (administratief dossier, stuk 3, p.10), hetgeen aan het voormelde geenszins afbreuk doet. Dit alles klemt nog des te meer daar zijn verklaringen bij het CGVS omtrent zijn sollicitatie bij het leger in oktober 2007 evenmin kunnen worden gerijmd met het neergelegde document van het leger volgens hetwelk hij reeds verscheidene maanden eerder zou zijn gerekruteerd (administratief dossier, stuk 13: documenten).

De commissaris-generaal motiveert bovendien met recht dat (i) verzoeker er niet in slaagde uit te leggen waarom hij moest aantonen dat hij van 2005 tot 2007 in Safwan woonachtig was of waarom de autoriteiten hem in verdenking stelden omdat hij dit niet kon aantonen; (ii) uit de informatie in het dossier blijkt dat de al Saadun stam weliswaar het leiderschap van de al Muntafiq stam bekleden en de soennitische strekking binnen de islam volgen maar dat de overige leden van de al Muntafiq stam sjiieten zijn, zodat verzoeker, temeer daar op zijn identiteitskaart enkel al Muntafki vermeld staat, niet aannemelijk maakt dat hij door de autoriteiten automatisch tot de al Saadun stam en als soennitisch zou worden gecatalogeerd; (iii) verzoeker geen enkel bewijs voorlegt waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk tot de al Saadun stam zou behoren; (iv) hij zich in 2009 vrijwillig wendde tot de autoriteiten in Safwan in Zuid-Irak om een nieuwe identiteitskaart te bekomen, hetgeen zijn beweerde vrees door hen te worden vervolgd ondermijnt. Verzoeker laat de voormelde motieven volledig ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende asielaanvraag. De neergelegde documenten vermogen niet de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen. Verzoeker laat de bestreden motivering dienaangaande immers geheel onverlet. Deze motivering is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

2.3.1. Verzoeker beroept zich aangaande de subsidiaire beschermingsstatus op artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij is afkomstig van Bagdad en vraagt hem de subsidiaire bescherming te verlenen. Hij zal om zijn afkomst aan te tonen uiterst ter terechtzitting stavingstukken overmaken.

2.3.2. Ter terechtzitting legt verzoeker de volgende documenten neer om te staven dat hij afkomstig is van Bagdad: een verklaring van de burgemeester van de woonplaats 907 in de wijk Al-Karada en een aantal medische attesten die werden opgemaakt in Bagdad in 2009.

2.4. In de mate dat verzoeker zijn herkomst uit Bagdad tracht aan te tonen dient te worden vastgesteld dat op grond van de stukken van het dossier verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij, overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet, niet in Zuid-Irak kan verblijven daar uit zijn verklaringen blijkt dat hij in Zuid-Irak, meer bepaald in Safwan in de provincie Basrah, over sterke familiale banden beschikt (administratief dossier, stuk 3, p.4, 6-7, 18) en er geen redenen zijn om aan te nemen dat hij daar niet zou kunnen werken of verblijven.

Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde de omstandige motivering aangaande de veiligheidssituatie in de Zuidelijke gebieden in Irak, waarvan Safwan deel uitmaakt, te weerleggen. Deze vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet wordt weerlegd, door de Raad overgenomen. De situatie in Safwan in Zuid-Irak beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, toont verzoeker, de sub 2.2. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag en de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter,

dhr. R. SANEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS